Pisarakirje

Joulukuu 2021

JOULULOMALLA SUOMESSA

Tyttäreni Leena tuli marraskuun loppupuolella perheineen muutamaksi kuukaudeksi Afrikasta Suomeen. Edellisestä käynnistä oli jo seitsemän ja puoli vuotta.
Nummelan kirpputori on Leenalle tuttu paikka, siellä hän oli ahkerana mukana lajittelemassa ja myymässä jo heti perustamisesta lähtien 2000. Itse asiassa Pisaran perustaminenkin juontaa juurensa Leenaan. Hän osallistui kahdeksanvuotiaasta saakka kymmenen vuoden ajan Missionuorten Kings Kids gospeltanssiryhmään. Toiminta on lähtöisin Missionuorten keskuksesta Havaijilta, ryhmiä ja keskuksia on monessa maassa.
Leena kulki aluksi Klaukkalan ryhmän mukana Aunuksen Karjalassa ja Pietarin seuduilla ja minä seurasin mukana huoltojoukoissa. Siellä hän tutustui jo alle 10-vuotiaana samanikäiseen Miikka-Markus Alhoseen, josta aikanaan tuli hänen aviomiehensä.
Näillä matkoilla sain kipinän, joka johti yhteistoimintaan Riihimäen Idäntyön eli tyrmäryhmän kanssa ja sittemmin oman ryhmän eli Pisaran perustamiseen. Sen matkoille osallistui myös Leena ystävineen tarmokkaana ja aloitekykyisenä. Myöhemmin hän toimi koreografina Lohjan Good News Kids -gospeltanssiryhmässä.

Kirjoittanut Eeva Halme, Leenan äiti

Kuvassa tutun kirpputorin portaalla Leena ja Miikka-Markus viisine poikineen. Takana allekirjoittanut sekä seuraavaa Pisara-sukupolvea edustamassa Leenan veljentytär Elina Halme, joka oli kirpputorilla kesätöissä ja edelleenkin toisinaan turaamassa.

Kirjeen sisältö: ryhmän

1 Joululomalla Suomessa. .....
2.Pisara elävää vettä .....
3.Pisarakasvo.....
4.Dikonin Terveiset……
5 Espoon. Kouvolan ryhmän Viron vankilatyön matka.... ...
6 Jouluevankeliumi Lasmäellä. …….
7.
8.

Leena, gospeltanssi ei ole aivan tavallinen harrastus lapselle ja teini-ikäiselle. Miten sinä otit tämän kaiken?

”Se oli mielekästä tekemistä, jossa yhdistyivät liikunta ja ystävät turvallisessa ympäristössä, jossa yhdessä opittiin tuntemaan Jumalaa, kasvamaan lähemmäs Häntä ja olemaan mukana valtakunnan sanoman levittämisessä. Arvostin ja arvostan myös paljon sitä, että noina vuosina en kokenut painostusta olla minkään tietynlainen, vaan sain vapaasti kasvaa juuri omanlaisekseni, käyttää vahvuuksiani ja kehittyä rauhassa heikkouksissani. Samalla sain mallin antaa muille saman vapauden.
Jumala on meidät kaikki luonut erilaisiksi sormenjälkiä myöten ja se erilaisuus tuottaa rikkautta Hänen valtakunnassaan ja mahdollistaa Hänen työnsä etenemisen kaikkialla.”

Näin jälkeenpäin ajatellen, miten tämä kaikki on vaikuttanut sinuun?

”Varmasti auttanut terveellisten hengellisten, sosiaalisten ja fyysisten tapojen muodostamisessa. Ja kuten kaikessa, Jumala käyttää jokaista elämämme tapahtumaa ja kohtaamista meidän kasvattamisessamme ja joskus hyvinkin yllättävillä tavoilla. Varmasti vielä myöhemminkin tulee esille tilanteita, joissa tuon kymmenen vuoden aikaiset tapahtumat ja opetukset tulevat käyttöön ja mieleen yhä uudestaan. Jumalan kanssa eläessä ei koskaan tiedä minne menee ja millä aikataululla. Pitää vain aina olla valmis vaikka mihin - välillä odottamaan, välillä liikkumaan hitaasti ja välillä ottaa hyppyjä tuntematttomaan luottaen siihen, että jokaisessa tilanteessa Jumala on läsnä ja on valmistanut tilanteet ja henkilöt juuri siihen tilanteeseen yleensä jo vuosia aiemmin.”

Pisarakasvo Anitta Järvinen

Anitta on paljasjalkainen vihtiläinen, alkuaan Tervalammelta. Perhe muutti jossakin vaiheessa Leppävaaraan joten kouluvuodet kuluivat pääkaupunkiseudulla, mutta vuonna 1975 Anitta palasi Vihtiin,
josta käsin kävi kauppaopiston. Jo seuraavana vuonna hän avioitui Markku Järvisen kanssa. Perheeseen syntyi kolme lasta ja nykyään on jo kolme lastenlastakin. Yhdeksän ja puoli vuotta sitten Markku nukkui pois.
Perhepäivähoitajan uransa Anitta aloitti yksityisenä, mutta ehti myös toimia 25 vuotta Vihdin kunnan alaisuudessa. Vuonna 2013 Anitta etsi Suurella sydämellä -projektista sopivaa vapaaehtoistyötä. Hänelle ehdotettiin Pisaran kirpputoria ja kehotettiin soittamaan allekirjoittaneelle. Marja-Leena Peltola opasti työn alkuun ja Anitta otti myyntivuoroja tilanteensa mukaan. Jäätyään kaksi vuotta sitten eläkkeelle hän tarttui uudella innolla työhön.
Pietarilainen tuttavamme Andrei Peshkov esitteli kerran seurakunnalleen Pisaran kirpputoriväen nimellä ”Pisaran moottori”. Tämä kuva sopii erinomaisesti Anitaan, joka tarmokkaasti ja antaumuksella tarttuu kaikkiin tehtäviin.

Mutta kysykäämme Anitalta itseltään, mikä hänet pitää Pisarassa vuodesta toiseen.
”Siellä näkee ihmisiä, uusia kasvoja ja vanhoja tuttuja. Peruspoppoo on tosi mukava samoin kuin yhteistyö toisten auttamiseksi. Kun meillä on ruoka, vaatteet ja katto pään päällä sekä rahaa laskujen maksamiseen, niin miksi emme auttaisi niitä, joilla on todellinen tarve.”
Aivan äskettäin Anitta teki uuden avauksen: Nyt korona-aikana, kun emme voi kuljettaa tavaraa rajojen yli entiseen malliin, kannattaisi etsiä kanavia kotimaan avuntarvitsijoille. Niinpä! Hieno juttu!
Olet hyvä moottori, Anitta!

Dikonin Terveisiä

Tervehdimme teitä rakkaat Dikonin ystävät!
Tänä vuonna olemme vähän myöhässä oman toimintakertomuksemme kanssa, mutta siitä on omat syynsäkin - tämä vuosi on lisänyt muutoksia meidän toimintaan, tarkeimmin sanoo työtä tuli enemmään. Mutta me kiirehdimme kertomaan teille, miten meillä meni tämän vuoden 2021 ensimmäinen puolisko.
Tammikuu alkoi upeasti, Ljuban syntymäpäivästä. Tänä vuonna Ljuba täytti 12 vuotta, tuli melkein aikuiseksi. Ljuba on meillä Dikonissa melkein 7 vuotta. Omaksi syntymäpäivänlahjaksi hän pyysi meiltä korvakoruja, ja tieteenkin ei selläisiä, kun on kaikkilla, erikoisia ja me ilolla täytimme hänen unelmansa.
Vaikka helmikuu oli kylmä kuukausi, mutta meillä se oli todella lämmin. Koska se alkoi siitä, että meidän Nadja tuli ensimmäiseksi judo-kilpailussa meidän Viipurin piirissa. Hänelle se oli hyvin tärkeä ja merkittävä voitto.
Helmikuun puolivälissä juhlittiin Iljan syntymäpäivän, hän täytti 16 vuotta ja me yhdessä pystyimme täyttämään hänen unelmansa – lahjoittaa hänelle uusi kännykkä, jota hän on pitkää aikaa toivonut.
Heti Iljan jälkeen tul syntymäpäivä hänen nuorempi siskolla Katjalla(Katjuschalla). Hän täytti 7 vuotta ja tänä vuonna hän on menossa ensimmäistä kertaa kouluun. Mutta syntymäpäivälahjaksi hän pyysi nukkeja ja paljon , paljon makeata. Meitä hyvin ilahdutti se, että Katja heti rupesi jakamaan makeista kaikien muiden lapsien kanssa, koska on niin hauska tarjoita omana syntymäpäivänä.
Helmikuun lopussa oli syntymäpäivä meidän Maschalla (Maria). Mascha asuu Dikonissa oman veljensä Jarikin kanssa, heidän äitinsä on nyt lääkärin hoidossa alkoholismista, lapsilla oikein ikävä äitiä, he odottavat häntä, mutta hyvin iloisia siitä, että heidän äitinsä alkaa palauttaa heidän luo. Me uskomme, että Maschan äidillä kaikki onnistuu. Poistaakseen yksinäisyyden tunnetta, me täytimme Maschan unelman. Mascha unelmoi omasta polkupyörästä ja me lahjoitimme sen hänelle ilomieliin.
Maaliskuu, kevään ensimmäinen kuukausi, alkoi meillä hyvin loistavasti. Ensimmäisellä puoliskolla ma juhlimme Damirin ja Leran syntymäpäiviä. Damir täytti 9 vuotta ja hän, täysiverisenä jalkapalloilijana unelmoi omasta, henkilökohtaisesta jalkapallosta. Me emme vain lahjoitimme hänelle jalkapalloa, mutta myöskin järjestimme kokonainen jalkapallokilpailu siinä kauniina päivänä.
Lera täytti 14 vuotta ja hän unelmoi hyvästä kosmetiikasta, ja me tieteenkin ilomielin täytimme sen unelman, koska suurin osa hänen ikäisistä tytöistä haluavat opetella käyttämään kosmetiikan.
Myöskin maaliskuussa, kevään ensimmäisenä kuukautena, me aloitimme yhden hankkeen (aktion) – me ehdotimme ihmisille kieltäytyä yhdestä kahvikupista kuukaudessa. Kertomalla ihmisille, että heidän yksi kahvikuppi kahvilassa, se on noin 300 rupla, se on yhden lapsen majoittuminen päivässä meidän Dikonissa. Me emme vain olemme kertoneet siitä ihmisille, me omalla esimerkillä ehdotimme ihmisille yhden päivän kieltäytyä yhdestä kahvikupista, niin kun sen tekevät kaikki meidän ystävät ja työntekijät. Dikonin nettisivussa voi järjestää kolehtien kuukausitilaus Dikonille. Tässä tapauksessa ei tarvitsee joka kertaa liitää omat tiedot, mutta samalla toivon mukaan voi aina kieltäytyä siitä. Me olemme hyvin kiitollisia niille ihmisille, jotka tukivat tämän ideaan.
Myöskin maaliskuussa me järjestimme hyväntekeväisyysillan. Me kutsuimme ihmisiä ravintolaan, joka on tukenut meitä ja siellä olemme kertoneet ihmisille Dikonista, olemme kuulleet elävä musiikkia ja yksinkertaisesti olemme levänneet. Tällaista muotoa Viipurissa ei vielä ollut. Vaikka se oli vaikea meille, me kaikki toivomme, että me voimme toistaa vielä joskus tämän loistavan kokemuksen.
Kutsut tähän hyväntekeväisyysiltaan piirsivät meidän lapset.
Myöskin maaliskuussa meidän Danjalla oli syntymäpäivä. Ja 15 vuotiaana tämä poika unelmoi trikkipyörästä. Se on tieteenkin aika kallis lahja, mutta me yhdessä pystyimme toteuttamaan tämän hänen unelman.
Meidän huhtikuu alkoi Andrein syntymäpäivästä, joka täytti 17 vuotta. On ihmeellistä, tuntuisi, että hän tulisi meille vasta eilen, 9 vuotta vanhana poikana, joka oli hyvin ujo. Nyt hän on päättänyt koulun ja kohta hän on menossa armeijaan
Andrei unelmoi löysästä vyöllisestä puserosta ja me ilolla lahjoitimme hänelle hänen syntymäpäivänä.
Myöskin huhtikuussa meidän lapsille me lahjoitimme jalkapallo ottelumatkan, josta meidän jalkapallofanit ovat olleet hyvin iloisia. Iso urheilukenttä, parhaat paikat ja tunteiden merta, kuka kieltäytyisi tästä?
Ja sellaisen hyvin tunteenomaisen pelin jälkeen, jolloin meidän lapsilla ei ollut enää ääniä huutaa, heitä kutsuttiin MacDonaldsiin. Tyytyväisiä, kyllläisiä ja väsyneitä, vasta illalla lapset palasivat takaisin Dikoniin.

Dikonin Terveisä

Meidän toukokuu alkoi suurella Leningradin läänin judokilpailulla. Meidän Mascha joukkokilpailussa otti ensimmäisen paikan. Me olemme hyvin ylpeitä siitä, että meidän Mascha on nyt Leningradin läänin tiimissä. Se on suuri työ ja hyvä saavutus.
Myöskin toukokuussa meillä oli peruskoulun päättöluokan oppilaita. Kaikki lapset hyvin päätyneet koulua, hyvillä arvosanoilla ja ovat menossa 10 luokalle (lukioon) ja tulevaisuudessa haluavat saada korkeakoulun koulutus. Tytöt ovat taitavia, viisaita ja ahkeria. Ja tietenkin me uskomme heihin ja tuemme heitä.
Mutta toistaiseksi, silloin, kun meidän päättöluokan oppilaita ovat suorittaneet tenttia, pienempiä lapsia ovat levänneet ja leikkineet kuumina viikonloppuina. Kasvattajat, yhdessä lasten kanssa, eivät istuneet kuumissa huoneissa, vaan lähtivät lasten kanssa luontoretkille, jossa lapset leikkivät, pelasivat pöytäpelejä ja ovat tutkineet luontoa ja keskustelivat itselle tärkeistä aiheista.
Vanhemmat lapset, jotka ovat jo päättöluokan oppilaita, tai tulevia päättöluokan oppilaita alkoivat valmistautua kesäleirille. Oli hyvin tärkeä miettiä jokaisen päivän, jokaisen ohjelman, että jokaiselle lapselle olisi hyvää ja iloista olla leirillä. Vanhempien lasten kanssa olemme kokoontuneet muutama kertaa viikossa, sitä varten, että kaikki voi suunnitella etukäteen.
Kesäkuu perinteisesti alkaa siitä, että yhtenä päivänä kolmella meidän lapsista on syntymäpäivä. Tieteenkin se on hyvin jännittävä ja ja loistava, mutta toisaalta se on hyvin vaikea. Vaikeus on siinä, että hyvin tärkeä korostaa jokaisen lapsen merkitys meille, ei yhtäkään lasta erityisesti saa erottaa toisista, että jokainen heistä saisi kokea , että se on hänen päivä. Ja me olemme pärjänneet siinä tehtävässä, tieteenkin teidän avulla. Jokainen lapsi sai oman lahjan, oman kakun ja omat, lämpimät toivotukset tälle juhlalle.
Ensimmäisen kerran meidän lapsille lahjoittivat liput perinteiseen, aitoon Pietarin sirkukseen. Heille ei vaan lahjoittaneet lippuja, mutta maksaneet myöskin heille linja autosta. Tieteenkin kaikki lapset, pienestä isompaan oli täydellisesti onnellisia tällä matkalla. Italialainen sirkuksen ohjelma antoi mahdollisuus nähdä hyvin kasvatettuja ja koulutettuja, hyvin rakkaita eläimiä. Omat vaikutelmat lapset ovat jakaneet keskenään vielä pitkään aikaan, muistamalla eläinten kouluttajat, heidän eläimiä, ilmavoimistelijat ja klovnit .
Kesäkuussa me aloitimme oma perinteinen leirimme. Tänä vuonna leirillä ovat osallistuneet 80 lasta. Leirin nimi oli ”21 menestyksen salaisuutta”-
Joka päivä me keskustelimme lasten kanssa määrätystä menestyksen aiheesta, esimerkiksi kärsivällisyys tai uteliaisuus, tahdon voima ja oman harrastuksen, oman tehtävän etsintä. Keskustelemalla aamulla lasten kanssa näistä aiheista, järjestämällä ryhmätyöt määrättyjen tehtävien kansa, lapsilla oli mahdollisuus käydä uimassa ja leikkiä. Tänä vuonna oli hyvä ilma. Illalla oli iltaohjelma, myöskin päiväaiheesta, jossa leikkien muodossa lapset ovat pystyneet vahvistaa saatuja taitoja. Hyvin paljon toivomme, että lapsilla sisällä jotakin on muuttunut ja he menevät toisella, omalla menetyksellisellä tiellä.

Me kiitämme jokaista, joka tukee Dikonin lapsia, auttamalla heitä kasvamaan joka päivä fyysisesti, tunnepitoisesti ja hengellisesti.

Kunnioituksella
Dikonin johtaja
Viktoria Schutova

Pisara ry
Espoon – Kouvolan ryhmä

Vankilatyön matka 9. – 12.10.2021

Matkalla mukana Tuula Tapanainen Espoosta, Veikko Määttä Raahesta, Mart Uuetoa ja Antti-Pekka Mustonen Tallinnasta sekä Joel Reinaru Taeblasta. Veikon kanssa oli sovittu vankilakäynnistä, koska hänellä oli oma Viron kierroksensa Rauhan Sanan puitteissa.

Living Israel
Living Israel päihdetyökeskuksen kanssa oli sovittu, että tulemme sinne lauantaina illalla. Toisena vetäjänä siellä on Konstantin, joka on päässyt Tarton vankilasta kaksi vuotta sitten. Tiesimme, että Konstantin on mennyt naimisiin ja he odottavat poikavauvaa syntyväksi piakkoin. Niinpä Tuula oli kerännyt heille ison kassillisen poikavauvan vaatteita. Kuitenkin illan suussa Konstantin soitti ja kertoi, että suuri osa asukkaista oli lähtenyt sapatin viettoon läheistensä luo. Jouduimme siis perumaan käyntimme ja annoimme vaatekassin Martille niin, että hän voi toimittaa sen perille.

Olimme tietenkin pettyneitä, sillä olimme sopineet tulostamme niin, että meillä olisi yhteinen tilaisuus asukkaiden kanssa. Kuulimme, että heillä oli ollut tilaisuus klo 12, mikä on meille laivavuorojen takia normaalisti mahdotonta. Vaan ehkäpä joskus tulevaisuudessa…

Tarton vankila
Mart tuli asunnollemme yöksi, sillä lähtö Tarttoon on jo puoli seitsemän aamulla. Jouduimme poikkeuksellisesti lähtemään kahdella autolla, sillä Veikolla oli vaatetavaraa Tarttoon ja Tuulalla iso lasti lastenvaatteita Tartossa työskentelevälle pastori Esa Luukkalalle. Antti-Pekka tuli kyytiimme läheiseltä marketiltaan.

Tartossa meidät otti vastaan tuttuun tapaan pastori Olavi Ilumets. Vironkieliseen tilaisuuteen tuli noin 30 miestä, jotka kuuntelivat todella aktiivisesti. Oma musiikkiryhmä aloitti ja virolaiseen tapaan yhteislaulu oli voimallista. Miehet lukivat päivän tekstit, yhdessä rukoiltiin. Saarnan paikalla Olavi antoi vuoron vieraille.
Antti-Pekan tulkatessa Veikko kertoi omasta elämästään, miten hän nuorena Ruotsissa alkoholisoitui ja joutui lopulta vankilaan. Veikon elämässä on monia yhtymäkohtia näiden miesten elämään ja siksi he kuuntelivat niin hiljaisina.

Vaan Jumala voi ottaa käyttöönsä juuri syntisen ihmisen ja käyttää häntä toisten syntisten pelastamiseen.
Kun Veikolta kysyttiin, haluaako hän antaa elämänsä Jeesukselle, oli hän krapulassa vapisevana ja viinalle haisevana. ”Kelpaako tällainen”, kysyi Veikko, ja juuri sellainen kelpasi! Jumala tuntee meidät parhaiten ja siksi me usein koemme yllätyksiä siinä, minne hän meidät vie. Veikkokin kutsuttiin kesken koneen korjauksen: ”Sinun pitää opiskella papiksi”! Niin hän kokosi työkalunsa ja lähti ilmoittautumaan aikuiskoulutukseen.

Tuula puhui siitä, miten Jeesus nimi jakaa ihmisiä. Monet ihmettelevät, miksi kirkoissa puhutaan Jeesuksesta eikä vain Jumalasta. Tätä samaa ihmetteli juutalainen mies kerran Pietarissa. Ja kun asia ei hänelle muuten selvinnyt, Jeesus itse ilmestyi hänelle ja vei näyssä Golgatalle. Hetkessä hänelle selvisi kolminaisuus: Isä, Poika ja Pyhä Henki. Tässä toteutui myös Jumalan antama lupaus, että jos juutalaiset vieraiden kansojen keskellä etsivät häntä sydämestään, he saavat löytää. Tuhansia vuosia sitten annettu lupaus, niin kuin muutkin Raamatun lupaukset ovat siis voimassa tänäänkin.
Me kaikki emme koe tällaisia ilmestyksiä, mutta Jeesus sanookin: ”Autuaita ne, jotka uskovat vaikka eivät näe”. Ja kuitenkin hän syventää uskoamme ja antaa riittävät kokemukset hänen läsnäolostaan.

Rohkaisuna miehille, Mart puhui siitä, miten Jumala on johdattanut häntä vapautumisen jälkeen ja pitänyt huolta käytännön asioista. Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa, niin kaikki tämä teille annetaan, sanoo Jeesus. Kun oma veli hylkäsi Martin, on hän saanut tilalle uskovista monta hyvää veljeä. Kun hän anoit viimeisen kymppinsä ystävän puhelinrahaksi, löysi hän kadulta kympin. Vankila-aika kannattaa käyttää Sanan lukemiseen ja hengellisen elämän syventämiseen.

Tilaisuuden lopussa miehet tulivat kiittelemään meitä ja pyysivät, tulkaa uudelleen. Ennen seuraavaa tilaisuutta meille jäi yli kaksi tuntia aikaa. Olavi haki vankilan keittiöstä meille ateriat, samaa, mitä vangitkin syövät. Se oli yksinkertaista perusruokaa, mutta terveellistä ja maittavaa. Kiitos siitä!

Venäjän kielistä tilaisuutta ennen kirkkoon tuli harjoittelemaan musiikkiryhmä. Saimme siis nauttia ihanaa ylistysmusiikkia ennen miesten tuloa. Nyt heitä tuli vähemmin kuin ennen, vajaa kolmekymmentä miestä, mutta he kaikki kuuntelivat todella intensiivisesti.

Jälleen Veikko kertoi omasta elämästään ja Tuula puhui Jeesuksen tärkeydestä. Vaikka Mart vapautui kolme vuotta sitten, oli mukana monia hänen vankitovereitaan ja joku sellainenkin, joka oli tullut vapautumisen jälkeen tänne jo uudelleen. He kaikki ovat Jumalalle rakkaita, hän haluaa kohdata heistä jokaisen.

Vankilan jälkeen ajoimme sovitulle paikalle tapaamaan Veikon työtoveria Rauhan Sanan pastori Esa Luukkalaa, joka työskentelee Tarton alueella. Hänellä on perheessään kymmenen lasta ja siksi toin heille kuorman lastenvaatteita. Heillä on yhteistyötä kunnan sosiaalitoimen kanssa, joten kaikki vaatteet tulevat hyvään käyttöön.

Tallinnan vankila
Tallinnan vankilaan olimme saaneet mukaan Joel Reinarun. Hän armoitettu evankelista kitaransa kanssa.
Sisään tullessa virkailija kuitenkin totesi, että Joelin nimeä ei löydy listalta. Emme tiedä, mitä tiedonkulussa oli tapahtunut, mutta sisään pääsivät vain Veikko ja minä. Allan lupasi toimia tulkkina. Hänellä on loistava kielitaito englannissa, suomea hän ymmärtää hyvin, mutta ei puhu.

Saliin kokoontui kymmenen vironkielistä naista. Vain yksi heistä kertoi tavanneensa meidän ryhmää aiemmin. Veikko aloitti siis kertomalla omasta elämästään ja rohkaisi tyttöjä uskon tielle.
Tuula kertoi jälleen Jeesuksen merkityksestä ja kehotti heitä vapautumisen jälkeen hakeutumaan seurakuntaan, sillä omalle jaksamiselle on toisten uskovien tuki tärkeää.

Lopussa rukoilimme niiden puolesta, jotka sitä pyysivät. Aiheina on aina oma terveys ja vankilassa jaksaminen sekä läheisten terveys.

Kun tulimme ulos, Joel kertoi, että hän oli käynyt kaupassa ja evankelioinut myyjän, joka ei tiennyt mitään Jumalasta. Hän oli myös tavannut vankilan luterilaisen pastorin, joka oli pyytänyt häntä pitämään konserttia ennen joulua. Joel kertoi, että kun hän keväällä tuli tänne, hän kysyi Jumalalta, onko jotain erityistä, mitä hänen tulisi tietää. Herra vastasi, että jollain on kipua lonkassa ja jalassa, koska hän on aiemmin kaatunut.
Sisään tullessa Joel tunsi kehotusta kysyä asiaa naisvirkailijalta, joka otti hänet vastaan. Tämä ihmetteli, kuinka Joel voi tietää tämän asian. Vieressä pastori oli aivan hiljaa ja sanoi sitten Joelille, että hänellä on samanlainen vaiva. Heitä olikin kaksi! Rukouksessa he molemmat saivat avun vaivaansa. Myös konsertin aikana tapahtui ainakin kaksi paranemista. Herra elää ja toimii tänäänkin!

Lastenvaaterumbaa
Saan viikottain Ison Omenan Little Copenhagenin kirpputorillta hyviä lasten vaatteita. Olenkin edellisen vankilakäynnin jälkeen vienyt niitä seuraaviin kohteisiin:

- Sauen seurakunnan kaupunkitapahtumaan
- Mustamäen seurakunnan kirpputorille
- Lootusin kylän päihdekeskuksen uudelle kirpputorille Keilaan
- Lisäksi Pirjo Liemola vei kuorman Tormaan

Kun aamulaivalla tulee ja iltalaivalla lähtee, ehtii siinä välissä ehtii käydä vaikka Keilassa asti. Kun pakkaan Toyotani täyteen, siihen mahtuu tosi paljon. Kerran, kun Joel purki siitä omaan autoonsa, hän sanoi, että pakettiauto tuli täyteen. Autoni on siis oivallinen lahja Herralta!

Koronaongelmia Latvian kanssa
Meidän oli tarkoitus lähteä lokakuun lopussa Pisara Kirppiksen pakettiautolla Latvian Jegabpilsiin ystävä pastorin luo, jolla on kuusi lasta ja kasvava seurakunta. Samalla pääsemme vankilaan ja joihinkin päihdekeskuksiin. Kun kysyimme, mitä he eniten toivovat tällä kertaa tuliaisina, oli vastaus: ruokaa. Olimme siis käynnistäneet kuivaruuan hankinnan, loput voisimme ostaa Latviasta, sillä ruoka on siellä halvempaa kuin Virossa.

Latvian koronatinanne on kuitenkin äitynyt niin pahaksi, että tällä viikolla maassa julistettiin täysi sulku. Illalla on ulkonaliikkumiskielto, vain ruokakaupassa saa käydä ja oman perheen jäseniä tavata. Syynä vaikeaan tilanteeseen on lähinnä se, että rokotuksia on otettu todella vähän ja tauti pääsee leviämään.
En tiedä syytä rokottamattomuuteen, mutta mitä kummallisempia juttuja liikkuu rokotuksia vastaan. Viimeksi kuulin järkevänä pidetystä pariskunnasta, jonka mies pyysi rokotettua kokeilemaan lusikalla olkavarresta heiluuko se, eli onko käteen laitettu lähetin! Jotkut uskovat taas pelkäävät saavansa ilmestyskirjassa kerrotun mikrosirun. Itse ajattelen, että kun se aika joskus koittaa, kukaan ei saa sirua tietämättään, vaan sen ottamisesta päättä kukin itse.

Jouduimme siis perumaan matkamme ja siirtämään sen ainakin joulukuun vaihteeseen. Rukoillaan tällä matkalla kohdattujen puolesta ja erityisesti Latvian puolesta, että pandemia saataisiin aisoihin ja että ihmiset voisivat palata normaalimpaan elämään. Anna Herra myös Suomen viranomaisille viisautta kaikissa heidän toimissaan.

Ryhmän puolesta
Tuula

Viron vankilatyön matka 20.-22.11.2021

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä, Riitta Himanen Pukkilasta sekä tulkkimme Mart Uuetoa ja Kirsti Malmi Tallinnasta. Olimme matkalla Leenan autolla, sillä takakoukussa oli Martille polkupyörä Pisara Kirppikseltä. Myrsky riepotteli laivaa tehden olomme epämukavaksi ja jatkui vielä seuraavana päivänäkin kovina tuulenpuuskina.

Molempien maiden koronatilanne oli jälleen pahentunut, joten jouduimme käyttämään maskeja ja muutoinkin toimimaan kontakteja varoen. Onneksi saimme jälleen asua Marja-Leenan asunnolla keskellä Tallinnaa. Luksusta siinä on, että saa ajaa alakerran parkkihalliin eikä tarvitse etsiä paikkaa kadulta. Nyt meillä oli kuitenkin ikävä yllätys, kun omalla paikallamme olikin virolainen auto. Viron autorekisteristä ei saa selville omistajaa, joten yhteyttä ei saatu. Laitoimme ison lapun ikkunaan siirtokehotuksena ja parkkeerasimme vieraiselle paikalle laittaen puhelinnumeromme ikkunaan. Kukaan ei illalla soitellut ja onneksi aamulla paikkamme oli tyhjä.
Tarton vankilassa
Sunnuntaina oli aikainen herätys, sillä lähtö Tarttoon oli jo ennen seitsemää. Olimme saaneet pastori Olavi Ilumetsiltä viestin, että sairaustilanteiden vuoksi pidettään vain yksi jumalanpalvelus aamulla. Sisään pääsyssä mitattiin kaikilta kuume ja maskit piti pitää koko vierailun ajan.
Ensimmäisen kerran täällä oli paikalla vain viisi miestä. Olavi kertoi, että monia oli ilmoittautunut, mutta eivät sairautensa vuoksi päässeet.
Musiikkiryhmän paikalla oli nyt Veiko kitaransa kanssa. Veikosta on tullut Martille yksi niistä uusista veljistä, joita hän on saanut Herralta, kun hänen oma veljensä hylkäsi hänet. Nyt Veikolla on suuri suru. Hänellä on kolme lasta, joista vanhin poika 26 vuotias poliisi, kuoli tapaturmaisesti harjoitustilanteessa vahingonlaukaukseen. Työnantaja järjesti viralliset hautajaiset. Paikalla oli ylin poliisijohto, jonka kutsusta isäkin pääsi paikalle. Vankila hankki Veikolle tilaisuuden vaatiman mustan puvun, sekä kengät. jotka Veiko halusi jaloissaan näyttää meillekin. Veiko kertoi, että suuressa surussa usko kannattelee häntä ja tieto, että poikakin oli uskossa. Muistetaan Veikoa ja hänen läheisiään rukouksin.

Jumalanpalveluksessa Olavi hoiti liturgian ja miehet lukivat päivän tekstit. Sen jälkeen annettii vuoro vieraille. Riitta aloitti kertomalla Luukkaan evankeliumin pohjalta sitkeästä rukouksesta ja omista rukouskokemuksistaan sekä uskon löytymisestä vankilassa. Riitta on yksi niistä, jotka voivat sanoa vapautuneensa vankilassa.
Tuula puhui siitä, kuinka Jeesus oli yksin tehtävässään. Kärsimyksensä hetkellä kaikki jättivät hänet, mutta hän tiesi, että isä on hänen kanssaan. Ristin puu on meillekin tie isän luo, voimme aina turvata taivaalliseen isään. Ja Jeesus lupasi olla meidän kanssamme joka päivä maailman loppuun asti.

Emme siis ole yksin, vaan meillä on myös Jumalan perheväen sisaret ja veljet, kuten Martkin sai konkreettisesti kokea. Leena luki päivän, tuomiosunnuntain tekstejä, ja kertoi kyseisen päivän muiston taksinkuljettajana. Tuolle sunnuntaille kyytejä riitti ja kaikille kyydittäville hän toivotti hyvää tuomiosunnuntaita ja kysyi viime kirkossa käynnistä. Kukaan ei pahastunut, sillä jokaisella oli muisto tai mielipide, puolesta tai vastaan. Näin oli myös viimeksi kyydityillä, kahdella nuorella virolaisella miehellä. He olivat käyneet viimeksi kirkossa tietenkin jouluna. He eivät kuitenkaan muistaneet, mitä kirkossa tapahtui, koska olivat niin kännissä! Leena arveli, että heidänkin puolestaan on saatettu rukoilla tai rukoillaan. Keskustelumme todisti heidän saaneen jo ennen tätä kohtaamista kosketuksen kristinuskoon. Näitäkin nuoria miehiä meidän on syytä muistaa.

Leena kertoi vielä työkokemuksestaan Sri Lankasta vuodelta 2003. Työn puolesta piti tavata paikallinen metodistipappi, mutta paikalla olikin hänen iäkäs tätinsä. Kun täti kuuli ovellaan seisovan olevan Suomesta, hän alkoi laulaa selvällä suomen kielellä: ”Tämä on laulu sydämeni, ylistän Herraa ainaisesti… ” Leena kuunteli ihokarvat pystyssä, kun täti kertoi vuonna 1959 vierailleensa Batticula on metodistikoulun oppilaana suomalaisella lähetyslaivalla. Hän oppi laulun, jonka osasi jo tamiliksi ja englanniksi, nyt myös Suomeksi ja päätti silloin laulaa säkeet suomeksi joka päivä, kunnes saa laulaa sen jollekin suomalaiselle. Vahva todistus päätöksestä ja kestävästä rukouksesta.
Tuula kertoi vielä tämän lähetyslaivan haaksirikosta. Sen 19 henkinen miehistö joutui siirtymään pienelle pelastuslautalle keskellä myrskyävää avomerta. He siunasivat täyden polttoainetakin, joka riitti kuuden tunnin matkalle, mutta joutuivat ajamaan 21 tuntia, kunnes pääsivät toiseen laivaan. Silloin he huomasivat, että polttoainatankki oli edelleen täynnä.

Laivan kapteeni lähti Suomessa mukaan Raamattujen salakuljetukseen Neuvostoliittoon. Siellä hän oli mukana maanalaisen seurakunnan kokouksessa ja kertoi haaksirikosta. Salissa nousi hälinä ja he kertoivat, että kerran joku oli saanut näyn, että uskovien laiva on hukkumassa, pitää rukoilla. Vähän ajan kuluttua toinen sai näyn, nyt uskovat ovat pienemmässä aluksessa, pitää rukoilla. Mikä todistus Jumalan voimasta ja johdatuksesta!
Mart rohkaisi vielä ”veljiä” lukemaan vankila-aikana Raamattua ja kasvamaan uskossa. Hänen oma esimerkkinsä tukee miehiä luottamaan Jumalan apuun vapautumisvaiheessa ja etsiytymään uskovien yhteyteen.

Olavi päätti jumalanpalveluksen rukoukseen ja tiedotuksiin tulevista tapahtumista. Miehet tulivat vielä kättelemään ja kiittämään meitä. Saimme jättää Veikon siunausten suojaan.
Olavin mukana lähetimme kahvia ja käsin neulottuja villasukkia vapautuneiden vankien kodille. Olavi kertoi, että nyt kaikki ovat terveitä, mutta äskettäin kaikki sairastivat koronan. Kodilla olleet kaksi naista ovat saaneet kriminaalihuollon avulla oman vuokra-asunnon. Uusia tulijoita riittää.

Tallinnassa lastasimme Martin pyörän uudelleen auton taakse ja veimme kotiin sekä Martin että pyörän. Hän vei sen vielä samana iltana läheiseen pyörähuoltoon renkaiden tarkastusta ja korjausta varten. Hän iloitsi jo etukäteen siitä, että saa ajaa työmatkansa. Hän työskentelee marketissa ja on suunnitellut paikan vaihtoa parempi palkkaiseen tehtävään. Hän maksaa pienestä palkastaan velkaa, jonka vankeinhoito on hänelle jättänyt pidätysaikana tehdystä psykiatrisesta tutkimuksesta. Tämä tuntuu täysin epäoikeuden mukaiselta, koska hän ei itse ollut tutkimusta pyytänyt. Työn ohella hän tukee monia vapautuneita ja on mukana Sirkalan uuden päihdekuntoutuskodin rakentamisessa Itä-Virossa.

Tallinnan vankilassa
Maanantaina ajoimme ensin Kirstin luo viemään lasten vaatteita Lasnamäen seurakunnan jakeluun. Kirsti on ollut käynnistämässä Lasnamäelle luterilaista seurakuntaa ja työ on hyvässä vauhdissa. Toivomme Kirstiä mukaan Tallinnan vankilaan tulkiksi, sillä hän puhuu sujuvaa viron kieltä. Lisäksi hän soittaa kitaraa ja laulaa upeasti.
Tallinnan vankilalla meidät otti vastaan pastori Allan Kroll. Hän pitää raamattukoulua Tallinnan metodistikirkolla, missä monet ystävämme ovat olleet mukana. Lisäksi hän on opettanut Raamattua radiossa ja televisiossa. Olimme kuulleet, että Allanilla oli ollut syntymäpäivä edellisenä päivänä, joten lauloimme hänelle Kirstin säestyksellä ja annoimme pienen kortin.
Tilaisuuteen tuli yhdeksän naista. Meillä oli vähemmän aikaa kuin Tartossa, joten jouduimme jokainen tiivistämään puheitamme. Riitta aloitti ja kertoi omasta lapsuudestaan väkivaltaisen isän ja alkoholisti äidin kanssa ja siitä miten hän oman päihdekäyttönsä vuoksi joutui väärille teille ja lopulta vankilaan. Raamatussa sanotaan: Avuksesi huuda minua hädän päivänä ja minä tahdon auttaa sinua. Tähän Riittakin tukeutui ja löysi lopulta uskon vankilassa. Riitan todistus on tärkeää näille naisille, sillä monilla heillä on samanlaiset taustat. On hyvä nähdä, että kaikki voi kääntyä hyväksi Jumalan avulla.

Tuula kertoi taas yksinäisyydestä, joka varmasti on jokaisen vangin kokemus. Kuitenkaan emme ole yksin, kun ristin kautta meillä on tie Isän luo ja Jeesus on luvannut olla kanssamme joka päivä maailman loppuun asti. Jo täällä vankilaseurakunnassa voi saada hyviä ”siskoja”, joiden kanssa voi jakaa asioita.

Leena kertoi anteeksi antamisen voimasta oman äitinsä esimerkin kautta. Anteeksiantamattomuus voi vaikuttaa kehoomme ja mieleemme monella tavalla negatiivisesti. Vankilassa ollessa on aikaa miettiä asioita ja etsiä syyllisiä tapahtumiin ja usein on helpompi löytää syylliset muualta kuin itsestä. Anteeksiantaminen vapauttaa koko persoonan jatkamaan elämää

Kirsti lauloi useita lauluja ja kertoi, miten sai olla äitinsä rinnalla hänen viimeisinä päivinään. Äiti kuoli pitäen käsissään ristiä. Kirsti lauloi: ”Ristin luona kiusatulla…” Risti kantaa meidät yli kuoleman rajan, sillä ristillä Jeesus voitti kuoleman. Joku onkin sanonut, että me uskomme, jotta uskaltaisimme kuolla.

Meille jäi vain lyhyt hetki aikaa esirukoukselle, mutta kolme aihetta ehdittiin. Yksi naisista pyysi rukousta poikansa puolesta, joka on joutunut vaikeuksiin. Voi ymmärtää äidin hädän, kun itse on pois eikä voi auttaa. Toinen nainen pyysi esirukousta äitinsä puolesta ja kolmas pyysi rukoilemaan, että voisi voittaa itsetuhoiset ajatuksensa. Jätetään heidät kaikki rukouksiimme.

KIRPPUTORI
PISARA
KEPELA 10-14

Pysäkkitalon yläkerrassa,
Kappelitie 1, NUMMELA

050 352 2792

Avoinna:

ke, pe, la
klo 10 - 14

Idyllinen pikkukirppis

Otamme kiitollisuudella vastaan myyntikelpoista tavaraa
ja puhtaita, ehjiä vaatteita sekä myös myynti- ja lajitteluapua. Tule tekemään löytöjä!

Jouluevankeliumi Lasnamäellä

Vankilalta palatessamme Kirsti kertoi, että heillä on pieni työryhmä kuvaamassa jouluevankeliumia nukkenäytelmänä Lasnamäen puitteisiin. Tarina alkaa Muugan kylässä, missä enkeli ilmestyy Marialle. Hän käy Elisabetin luona Kaidopapin kotona. Josef ei hylännyt Mariaa, koska enkeli ilmestyi hänellekin.
Televisiosta näkyi, kuinka keisari julisti Toompealla verollepanon, joten Marian ja Josefin piti hypätä bussiin ja ajaa Lasnamäelle. Kun vuokratalon asunnoista ei löytynyt tilaa, syntyi Jeesus rappukäytävässä, minne saatiin nuken vaunut hänelle vuoteeksi. Tietäjät tulevat idästä eli Narvasta bussilla, mutta palaavat kotiin junalla, jolloin pyhä perhe lähtee lentokentälle odottamaan Egyptin lentoa….
Nukkesarjan kuusi osaa julkaistaan somekanavilla neljänä adventtisunnuntaina ja loppiaisena.
Kannattaa siis katsoa: Facebook&YouTube Kirsti Malmi Instagram: vilkaisu_viroon

Lastenvaaterumba jatkuu…
Saamme edelleen tosi hyviä pienten lasten vaatteita, joita olemme toimittaneet eri puolille Viroa, kun emme nyt ole päässeet Latviaan:
28.10. Vein autollisen lasten vaatteita Keilaan Lootusin kylän päihdekuntoutuskeskuksen kirpputorille sekä Tallinnan katutyön perhejakeluun.
17.11. Reijo Göös vei Sauen seurakunnalle lasten vaatteita ja Suomesta saadut kuoropuvut. Sauen kirkko on vasta rakenteilla, mutta nyt kuorolla on jo puvut esiintymisiä varten. Ainakin yksi kuorma on vielä vietävä ennen joulua Tarton lähelle.
Ja muuta…
Sauen seurakunnalla on sama ongelma kuin viime vuonna. Osa vanhuksista ei uskalla tulla koronan takia kirkkoon. Olemme luvanneet maksaa ryhmän rahoista heille joulupaketit, jotka sitten toimitetaan kotiovelle. Samoin tuemme vielä ennen joulua Tarton vapautuneiden vankien kotia.

Aserin päihdekuntoutuskeskus Viron itärannikolla järjestää yli sadalle lähikylien lapselle joulujuhlan ja kerää heille lahjoja. Haluamme osaltamme auttaa näitä vähäosaisia lapsia. Kiitos, kun olette korona-aikanakin olleet tukemassa työtämme.

Jumalan huumorintajua

Olemme usein kokeneet ja puhuneet Jumalan huumorintajusta. Nytkin hän yllätti meidät: samaan aikaan, kun pidimme Tarton vankilassa jumalanpalvelusta, kerättiin Helsingin tuomiokirkossa ensimmäistä kertaa meille kolehti ja puhuttiin vankilatyön tärkeydestä,

Ryhmän puolesta
Tuula

Kiitos jälleen rukouksistanne sekä tavara- ja rahalahjoituksista.
Pisaran tili on FI89 5297 0020 0926 57. Poliisihallitus on 26.9.2019 myöntänyt Pisara ry:lle rahankeräysluvan no RA/2019/799, joka on voimassa 1.1.2020 – 31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat tullaan käyttämään vuosien 2020 – 2022 aikana yhdistyksen sääntöjen mukaiseen
työhön.
Uusi lupa no 2021/1162/Rabita on voimassa 1.1.2022 alkaen.

PISARAN VÄKI TOIVOTTAA
HYVÄÄ VAPAHTAJAMME
SYNTYMÄJUHLAA
SEKÄ
SIUNAUSTA UUDELLE
VUODELLE

Pisara Kirppis
Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ma - pe 10 - 17

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

40 vuotta kirppistelyä Selissä
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

Pisarakirjeen tilaus tai peruutus, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
• Tosnon seurakunta	” viite 61311
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Jäsenmaksu 10 eur /vuosi	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytättehän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestikenttään.

Poliisihallitus on 26.9.2019 myöntänyt Pisara ry:lle rahankeräysluvan no RA/2019/799, joka on voimassa 1.1.2020 - 31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta.
Tähän lupaan on Poliisihallitus 3.3.2021 myöntänyt laajennuksen, joka sallii kerätä ja ohjata varoja myös kohteidemme rakennus- ja korjaushankkeisiin. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2020 - 2022 aikana.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi